

המשתמש בואר תורה או תורה מתריהו וכל שאן שוחטש בואר תורה אין אויר תורה מהיזו כיוון דחויה ודקמצעט א"ל רבי מאנאי ליהן קנקה מן תורה יאנתם והרבנים בון אלולב זיין בכלכם הווען כי אפשר לר' לבון וכשנעה ותובייב י"י ה' אלזיך אש ואוכלה אלא כל המשא בער לחלמוד ר'כט העשיה טפקטמייא למלמד' בכם ווועונגע תלמיד' בכם מנכסו מלעה עליו הכתוב באילו מרכז משכינה פוזיא דבר אתה אמר זילארכנא גאנאי ^{ק"ג} את הא אלזיך ולדקה בו אפי' אונט לאדם לילזיך בשכינה אלא כל המשא בער חביבים מנכסו מעלה עליו הטעינה באילו מרכז באליזה גאנאי שטבטלין ווותחטמי עס אף שאינס ניכלים לגושת אל העבודה תמה כו, ע"י שטבטלין עצם לצדיק הדור יכול הוא להשפיע להם להאנשים החוטאים תחת כניין כל האורות וכל השפעות טובות, שיוכלו הם ג"כ לעבדו בעבודה תמה כו, כי הצדייק הדור הוא חזינו מכל השפעות ועיי' ה' אלקי ישראל תשועת עולם ויכול להשפיע להם עוד ג"כ בני חי' ומזוני אנסוי'.

בכפרתא רשותה שולמה (פרק ז' דיאס ל' אי) כתוב: גודל מעלת דיבוקן
הכמהן וצדרון הדרו, כל המסתמך בצלים ומתחבקן.
 בעדר רגילים אף כי הוא אינו בודרינה הכהנה עם לו וה הוא מתחבק לטוהר של חקומה להיות לו עליה לילו היי הדזקון
 כי כל המתווך לתהו רוחן והוא יושב עמו ולבתו כו'. ולשך יגאל קורבן
 להתייחס לכך, העלה בפה בדורותיו ובעדרתו כי הוא ייכיר כי הוא
 הצידיק לחתם מאח הבר הדזקון מהונן שלו להוציאם מלעלו. וב
 שמעונו מאח הבר הדזקון מהונן דורי חילך אמדורא להשלמה
 שחרית עסוק בלהילת ליטעון ונוגדים מכחה ניעו שבח לשלמה,
 ונורו אקליל לילות ליטעון בתרביה, ונעם לו ה אל בודש נבנין
 תיקון השילומתו עד אשר יצא אל הבר קדושים הנגיד מהדרין
 מעורטש ומיושם והוכין נגמר בדורותיו הדורו, כי העם
 הדזקון בגדותהו היא העיר נבל.

- אמר טרכבל שם טוב ויל והחילו מהתקנים לא על ידי סינטטים
אם על ידי החששות לזריקות. [כ] החihil לחיטצון הנגלו משיח, אף על פ'
כ' שיודע בעצמו שיש לו כה יסני אחד עצמו מעת.
(המשך ירושלים, חלק)
שאותיות ירושלים, חלק

אך לאו כל אדרם וכבה לה' שׂוֹתָא נִכְלֵל בַּזֶּבֶעַ לְבִלוֹת קְרָשִׁים תְּבִילָה, כי אם לחיין רקלה הצעלה אשר לסת מכם ותקבינה להתקבר ע' יְצָרָה וְלִבְמִרְשָׁתָם טַבָּה, וְקִסְרָם ע' הַחֲזִינִים וְפַשְׁבָּרִים כָּל קְלָפָות, וְאֵין תְּגַלֵּל אֶלְכָן וְקַלְוָת ש' הַבְּכָה יְשָׁאָלָה אֲשֶׁר הַפָּה קְשָׁקָעִים בְּתוֹךְ עַמּוֹת הַבְּכָה ע' וְלִשְׁנִים, וְלִשְׁנִים בְּבָאוֹת וְזָהָרָת הַמְּמִלְאָה ע' וְלִשְׁנִים וְלִשְׁנִים אַזְנָתָם הַכְּלָמִיד בְּבָשָׁר לְבָשָׁר גַּלְעָד וְלִשְׁנִים הַקְּשִׁיבוֹת, אֲזַח הַתְּקוּן שְׁלָקָם הַוְאָהָרָן דְּבָשִׁים לְמַמְןָן עַם וְקִבְרוֹת וְחוּבוֹר אַם קָדְשָׁרָם אַז יְבוֹל לְהַתְּפִשָּׁע עַלְיָהָם הַאֲמָת וְלִשְׁנִים הַקְּשִׁיבוֹת כְּלָיָה, אֲז שְׁבָקִין עַצְמָם אַז מַלְאָקִים וְלִשְׁנִים וְלִשְׁנִים מְקֻומָּן עַל זָרִי שָׁמָן וְבָקִיר וְמְבָקָרִים וְאַזְמָבִרִים הַצְּדִיקִים וְעַזְבִּי ה' יְהִוּרָם וְאַז הַצְּדִיקִים בְּרוֹדִיא יְשִׁיכַת בְּקָרִים בְּלִזְבּוֹן קְרָשִׁמוֹת בְּלִזְבּוֹן, וְאַז קְשָׁעָזִיקִים מְוֹשְׁבִין תְּאַזְבִּין וְלִשְׁנִים הַבְּלִי אוֹ בְּרוֹדִיאין גַּם בְּנֵי שָׁאָר הַאֲשֶׁר הַקְּבָקִים בְּתְּאַזְקִים וְמְבָקָרִים לְבָם קְבָשָׁר אַפְרִים וְגַם עַל לִקְיָם מְפַלָּא וּפְיעַץ אַז עַלְיָן, וְעַל זָרִי וְקָדְשָׁרָם.

בונגטם אלילך (פרט פטון דיא שוד פיטוט כי פטן): האזכיר שונקאו נס מערבי וכור', ממנה היה מושלך, המכונה בנו של המהחרחים עם התזיריך, גם הוא מלוכן והוא אחד משלוחותיו של שומע אזהריה ורואה להבראה ברוך הוא, וממנו היה מטיף, פיטורי קני השען.

בְּשָׁלֹם תַּפְאֵל שֶׁמֶן וְסִיחָנָה יָצִיק דִּין יְהוָה בְּכֶל
לְבָקָרִי מִתְּחִילָה קְמָה, זֶה, פְּרוּשָׁה עֲדֵי
שֶׁהָוָה יָצִיק וַיָּשֶׁלַׁח לוֹ חֻקָּק שְׂרוֹת הַבְּרוֹאָה
בְּרוֹאָה הוּא, אָזְנוֹ יְהוָה בְּכֶל דָּרְכוֹיִם:

(מכן קורטס (אליאס ממע"ז) ק"ג, ד"ה עד מע' מס' 1)

ואדייך באמונתו יהיה (מקוק נ'). פעם שאל אדמור' הכהן ציט"ע רבי דוד משה מטשורטקוב ז"ע על הפסוק "וצדיק באמונתו יהיה" מה ראה לומר באמונתו דיקא, ולא הזכיר עניינים אחרים בעבודתו ית', גם יש להבין עניין אומרו' היה.

ופירש אדמור' זלה"ה, שכונת הכתוב כך היא, וצדיק באמונתו, כי כאשר האדם מאמין בצדיק ומ庫שו בו, או ממילא, יהיה, רוצח לומר, שהצדיק נותן לו חיים ברוחניות ובגשמיות, כי הצדיק הוא ציור השמע להמאימים בו.

(דברי דוד, ליקוטים, ערך התקשרות לצדיק)

לע"ז, י' התחאה

לאיש יהודי צריכה להיות התקשרות אמיתית לצדיק האמת שם בבח' משה רבינו, אשר הם בבח' החועל אונפין שבmercava, ואל תלמידיהם האמתיים שהם בבח' יהושע בן נון, ועיקר ההתקשרות אל צדיק האמת היא לצורך בקבות באלאקים החיים, ולא לעשות עיקר ח' מוחצידק עצמו, בין מהצדיקים החיים עמנו חיים ובין מהצדיקים אשר בארץ המות, כי הצדיק הוא רק בבח' שדכן, שדרכו' שייך לבוא ללבבות אמתי באלאקים חיים.

ובשעה שנוטעים אל הצדיקים שכלי החיים דבקים באור אלקתו ית' יודיעים שכן עוד מלבדו ומבטלים כל המציאות אליז' ית', מתקשרים אליהם בעבותות אהבה.

פָּרְגָּנָעַ שֶׁ טֹב שְׁגָרָול כִּי הַאֲמֹנוֹת
כָּל קָדָם. אֶפְלוֹ קְשָׁאָדָם מֵאַמָּן
בְּרַבָּר שָׁאֵל אֲפָשָׁר בְּטַבָּע, הַאֲמֹנוֹת כְּתַקְבָּה
עוֹלָה אֶחָד הַבָּרָךְ לְאֲפָשָׁר. וְהָרָא פָּלָא
וּמוֹפָחַ. וְהַמְּאָמָן בְּצִדְקָה הַדּוֹר בְּקַתָּוב
(שפתה ז'. לא) זְיַעֲדָנוּ בָּרָךְ וּבְמִשְׁעָה עֲדָה'

או יְשַׁאֲלָה לְאַל הַצִּדְקָה לְעַשְׂתָּה לוֹ נִסִּים
וּסְטוּבָה קְדוּלָה לְכָל אַרְקִיוֹ קְבָנִי חַי
וּקְזָנִין, אֶכְל לִקְמִי שָׁאָיוֹן מֵאַמָּן בְּצִדְקָה
כָּדוֹר אֵי אֲפָשָׁר לְעַשְׂתָּה לוֹ טְבוֹת עַבְרָוֹן
וְאַיִן תְּרוּפָה לְמַכְתָּבוֹ:

(מכתב יאנוש מאמ' ותומא ט' ט')

פעם אחת סייר רבי שפה בוגם פשיסטה, איך שכמה פעמים שמע מהרב הקדוש הירושי ויל כל המוכור לטהור טהור. ושאל אותו אם כן לקחה מרד הדרין, שיטה מהצדיק עבד ה' כל ימי ובספורות נש מש כל עניין. השיב לו רוב הירושי ולש שאן זה עול כל בוחרן, כי היה חobar לשחריו יירוב בהרזה מליחות בעצמו וחדור עד כאן, וכבר או' הם ודברים אמורים, וכי השיה אצל הגזירים בקרוב להם יכין קצ' הרוברים בעוויה הי' ייבך ואשר לימי שוכנה לה.

פעם יהודי אחד אמר להר' רבי שלמה מוועהיל ז"ע. שלפני החפילה תמיד הוא מתקשר אליו אף כשהוא לא מתחפל עמו יחד.

גענה לו בחזרה שאתה עוזה טוב מאור, מדוע? כי אני מתקשר עמו אבי רבי מרדכי'לה ורבי מרדכי'לה מתקשר עמו רבי מיכליה אביו, רבי מיכליה עם רבי משה'לה, ורבי משה'לה עם המגיד מולאטשוב ולמעלה בדורש. נמצא שמקורו אתה לכל הצדיקים.

(צדיק יסוד עולם, רבי שלמה מוועהיל - סיפורים)